

en lettelse. Dermed ikke sagt, at det er lettelse nok for de pågældende. Men det er helt klart i den ånd, hvori høringssvarene har sagt, at her er problemer. Det har man taget højde for i lovforslagene, og det finder vi i Socialdemokratiet meget positivt.

I det hele taget finder vi, at det er relevant, og det er rimeligt med de forslag, der ligger. Dels selvfølgelig at man følger op – det var jo forudsætningen i den oprindelige lovgivning, at man laver revisionen nu – og at resultatet nu også foreligger i en form, som vi i Socialdemokratiet kan anbefale.

Men som det sidste element ligger der en finansieringslov, for med de justeringer, der finder sted, hvis lovene bliver vedtaget, som de er fremlagt, så bliver der altså en margin, en statslig merudgift på 270 mio. kr.

Det har jo aldrig været tanken med de oprindelige grønne afgifter, at der skulle ligge en direkte statslig finansiering i hele øvelsen her. Så derfor er det fjerde lovforslag i pakken et finansieringsforslag for de 270 mio. kr., og det kan ske ved nedsættelse af arbejdsgivernes ATP-reduktion, svarende til de 270 mio. kr. Refusionen er jo i sig selv et marginalt beløb, når man ser, at erhvervs- eller lønskatte, som man også kan kalde dem, på erhvervslivet faktisk svarer til 2 mia. kr. Så det mener vi er et fornuftigt og et rimeligt forslag.

Så samlet set kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale alle fire lovforslag.

Helga Moos (V):

Så har vi fået endnu en justering af den grønne afgiftspakke fra 1995. Den oprindelige er ikke brugt op endnu, men nu kommer der så en justering. Og, helt ærligt, med den lange række af justeringer, som der har været, siden den er kommet, kan man da kun sige, at oprindelig så har det da godt nok været en ringe lov. Man kan sige, at de justeringer, der kommer, er rigtige gavepakker for dem, der modtager justeringerne. Og det viser jo kun, at man har virkelig taget hårdt fat til at begynde med, når man så kan komme her og dele ud, sådan at de alle sammen kan blive glade.

Jeg skal love for, at folk rundtomkring, der skal have penge nu, er glade. Men altså, det er jo lidt ligesom, hvis man først lægger rebet om halsen på folk og så bagefter tager det af, jamen så er de da selvfølgelig glade. Men kunne man ikke have ladet være med at lægge det om hal-

sen på dem fra begyndelsen? Det havde der været lidt plan i.

Når vi så ser på lovforslag nr. L 50, undrer det mig, at der ikke er mere sammenhæng i det, der foregår i øjeblikket i Energiministeriet. Vi skal til at i gang med en energisparelovgivning, der virkelig vil noget, som skulle have perspektiver, og så kommer vi med sådan en gnidret energisparelov, som er rettet mod industrien. 175 mio. kr. er sat af, og når vi så ser, hvad vi får for pengene, jamen så får vi CO₂-reduktion til en krone pr. 500 gram. Og når jeg lige regner det om i hovedet, så får vi en CO₂-reduktion, der svarer til 2000 kr. pr. ton.

Det kan vi gå ud at købe i verden til betydelig billigere penge. Bare i Danmark kan vi da få det for et par hundrede kr. pr. ton CO₂-reduktion, så vi køber simpelt hen bare lige en CO₂-reduktion til en overpris her. Men det er måske heller ikke CO₂-reduktionen, vi er ude på at købe, det er måske energieffektivisering af selve industrien. Men så skulle man da have sagt det. Så skulle man have sagt: Vi vil godt give et tilskud til, at vores danske industri kan komme til at køre effektivt og så ladet være med at pakke det ind i CO₂-reduktion. Hvis det er det, der er målet, så skal vi have mere for pengene. Så kan vi kontakte Elsparefonden og få dem til at hjælpe os.

Når det gælder energiledelse, og at det skulle lette de administrative byrder, så vil vi da i hvert fald følge op på det og se, om det også kommer til at være en administrativ lettelse. Det bliver vi nødt til at holde snor i, men hvis det bliver en administrativ lettelse, så skal vi da sige tak.

Jeg vil sige: Det bedste i den samlede pakke her er, at alle forsyningsvirksomhederne, dem, der er på markedsvilkår, nu kan komme ind og deltage med finansieringen af industrielle kraftvarmeværker, og de kan få de samme forhold, som industrien har haft indtil nu. Så det er da fornuftigt, og det er i øvrigt i forlængelse af elreformaftalen, så det er godt.

At de offentlige virksomheder nu også kan komme ind, ved jeg ikke, hvad jeg skal mene om, men jeg skal i hvert fald have undersøgt, hvor mange det er, så det ikke er dem, der løber med pengene. Det offentlige skal ikke give til det offentlige.

At bundfradragsreglerne fjernes, og at der kan laves fællesaftaler, er en fordel, og jeg skal hilse fra gartnerne og sige tak.